

İttifaklar Bir Referans Noktasıydılar 14

– Uraz Bayram · 19 Eylül 2022

14/1

Totem, içine giren ataların nefsi nedenle konuşuyordu. Ya da animizmde atalar iletişimlerini totemin ağzında söyleyişlerle konuşup sesini duyurmuş oluyordu. Bu ses te ya bir kamın sesiydi. Ya bir büyücünün veya duyarlı bir aracı ve seslendirici kişinin sesiydi.

El de atalar ruhu gibi bir nefisti. El de iletişimini Ut Napiştım gibi apilu denen aracı kişiler ağzındaki söylemlerle konuşmaktaydı. Şimdiki deyimle bu ses içlerine doğup, içlerinde gelen sesi konuşan kamlardı. Bu sesler esasında eskinin apilusu şimdilerde resullerin sesiydi.

Ancak El 'in Totemden bir farklı vardı. El, mülk sahibi irade olmakla mülkünü dilediği gibi dağıtan etkin eylem ve söylemi olan davranışlardı. Totem konuşan kişilik gibi bir algıydı. Oysa El adeta bedenlenmiş kişilik olmakla, konuşan kişiye dokunulması bile kutsallıktı. Çünkü El "resule saygı bana saygı" diyordu. El 'in ağızlarında konuştuğu kişiler, kolektif kapasiteyi ele geçirme amacını güden kişiliklerdi. Kasabın sevdiği deriyi yere çalıp, deriyi değersiz göstermesi vardır. Apilular da "Dünya malı, Dünya da kalır" demekle kolektif sahipliği küçümsüyorlardı.

Tıpkı şimdiki kasaplar gibi apilular da aklındakileri sanki kişilerin malı varmış gibi bir söylemle mal sahipliği algısını kişilere şırınga ediyorlardı (aşı-telkin, gözbağı ediyorlardı).

Kısacası kolektif alanı özelleştirip, kolektif alanı kimi şahısların malı-mülkü yapan anlayış; soyut hayali algılar üzerinde çalışmakla; "akla getirilen, akla düşürülen" bir yöntem üzerinde yapılan "akıl oyunu yansımaları içinde ve üzerinde kendisine alan açmanın" marifetiydi.

Kimse mal sahibi olma denemesini ve payını öte dünyaya götürüp-götürmeme denemesini yapıp ta "dünya malını öte dünyaya götüreceğiz" demedikleri halde; duyarlı kişiler "Dünya malı, dünya da kalır" diyorlardı.

Mal sahipliğini bilmeyen, malı öte dünyaya götürüp götürmeme gibi hiç bir sorunu olmayan insanlara karşı yapılan akıl oyunları ilerde vaat etmeye ve tehdide dönüşecekti.

Bu tür söylemler Apilular tarafından masumane söylemler gibi başlamıştı. Yöntem olarak akla getirilen akıl oyunlarıydı. Akıl oyunları ile kişilere doğrudan kafadan giriş yaptılar. Böylece kolektif öznenin bilinçaltı alanında biriktirilen "mal sahipliği düşüncesi" istendiği zaman akla düşürülecek olan kolektif alana karşı kişiyi enfekte eden tuzaklardı.

14/2

Dünya malı dünyada kalır gibi söylem ve söylemler mevcut kolektif durum karşısında masum, sonradan etkisi büyük olacak hayali fikir jimnastiği gibi olan bir illüzyon algıydılar. Apilular bu tür söylemler üzerinde çalışır olmakla emeği, kolektif emeği değersizleştirip; öte dünya hayatını en öne çıkaran illüzyonisttiler.

Bu tür sözler illüzyon yapıcı tuzaklı düşünce ve söylemlerdi. Kutsal kişiler(!) insanları yani şimdiki kulları fiilen kolektif gücün yapabilirliğinden yoksun kılmışlardı. Kolektif güçte yoksun kılma şaşkınlığı karşısında da ne yapalım "kaderiniz böyleymiş" diyorlardı.

Kader söylemi, kaderden doğan hayra-şerre sabredici; hayra-şerre tahammül gösterici kul olmayı söylemekle amaçları olası dirençlere karşı hitap edecek bir algı operasyonu kodlarını, zihinlere yerleştirmektir.

Bunları anlamak için kolektif kapasiteyi az çok iyi bilmek gerekiyordu. Kolektif kapasite ortaklığın ya da paydaşlığın veya kolektif birim zamanlı bileşimin; kolektif gücü demektir.

Kolektif kapasite parçalı bileşimlerdir. Bu bileşimin içinde söz gelimi kolektif zekâ vardı. Kolektif bilgi vardı. Kolektif emek gücü vardı. Kolektif biliş, buluş, araç gereç vardı. Üretim gücü, üretim faaliyeti, araştırma geliştirme vardı. Kolektif depo enerjisi (birikmiş mal, bilgi, toprak avadanlıklar vs.) vardı.

Kolektif süreç tekil başlamamıştı. Ama kolektif zenginlik seçilmiş kutsal kişiler üzerine saçılmakla tekil bir yaptırım gücüne dönüşmekle; kolektif yaptırım gücünden yoksun kıldığı kişileri köleleştirip, kişileri mülkün sahibine kul yapmaya dönüşmüştü.

Özelleştirilip kişi mülkü yapılan kolektif kapasite içinde depo enerjili kolektif miras vardı. Kolektif yapının kendi kendisini amorti etme gücü vardı. Yani kolektif yapının kendi kendisini yenileyen bir tamir etme gücü (rejenerasyon) vardı. Bu günkü dil ile söylersek kolektif yapının yani kolektif yaptırım gücünün kendi kendine finansman olması gücü vardı. Kolektif gücün kendi kendisine yeten bir kaynak olma gücü vardı. Kolektif kapasitenin kendi kendisine kredi olma gücü vardı. Kolektif yapı zaten olmayan bir para babasının yatırımıyla başlamamıştı.

Kolektif kapasitenin kendi kendisine yatırım gücü olması, kolektif yapının kendi kendisine yatırımcı olması, kendi kendine amortisman çevrimi olma potansiyeli vardı. Kısacası kolektif kapasite kendi kendine başlayan otomatik ve oto kontrollü bir çevrimsel süreçtir.

14/3

İlk sosyo kolektif inşanın kuralını hatırlayın lütfen. Örneğin, totem alan oluşmasını hatırlayın. Totem alanlı oluşma ve inşalar içinde ne kredi sorunu vardı. Ne finansman derdi vardı. Ne yatırımcısı vs. vardı. Bunlar özelleştirmeci mantıkla ortaya konan yapay sorunlar olmakla köleci sistemin dinamikleri haline getirilmiş illüzyonlardır.

Kolektif inşa içinde her şey doğal yolların biyo-özne-nesnel ve çevre koşullarıyla kendilikten; karşılıklı sekans hareketi nedenle başlamıştı. Kişi özneler bileşimli özne tahriklerle kendilikten otomatik bir eksen çevrimiyle oluşmuştu. Bakmayın siz şimdiki faiz, kredi, enflasyon hayat pahalılığı, nas, arz, talep gibi soygun koşullarına.

Yahu acıkmanın arzı mı olur. Av yapmanın, meyve toplamanın, çocuk doğurmanın talebi mi olurmuş? Kısacası hayatı korumanın ve hayatı sürdürmenin arz ve talebi olmaz. Zaten doğanın akış yapan verili sunusu içinde bu verili durumlara göre hayat ta bir akış olarak ortaya çıkmıştı.

Değilse sanki doğaya rağmen bir hayat varmış ta, hayat doğanın karşısına dikilip te ben şunu-şunu talep ediyorum. Bana şunu-şunu sunarsan ben ortaya çıkarım dememişti. Bunlar büyük büyük yalan ve tuzaklardı.

Acıkma yani enerji sağlama, korunma, av yapma gibi hayatta kalıcı bencil korunum yasaları nedenlerle bir araya gelen kişiler; aynı anda gerçekleşmesi gereken zamana bağlı faaliyetler eksikliğini bileşim içinde ve bileşim üzerinde tamamlamışlardı.

Aynı anda bir arada başlaması gereken tekil eylemlerin zaman eksikliğini kişiler birbiri üzerinde tamamladı.

Kişiler bu tamamlayıcı bileşimlerle kolektif yapıyı ortaya koymuştu. Kolektif güç birliği içindeki temel ve otomatik süreç başlatıcı zorunlu gereksinimlerin arzı, talebi mi olurmuş?

Eğer bu bileşimin bir arzı, bir talebi, bir kazancı ya da bir kârı varsa; bu kâr ve kazanç kişileri diğer kişilere karşı başkalaştıran bir kâr ve kazanç olmayıp; kolektif kazanç ya da kolektif kâr olmakla kolektif depo enerjili araştırma geliştirme (ARGE) yapıcı, tamir edici bir kolektif amortismandır.

Zaten kişilerdeki yalnızlık duygusu gibi açlık gibi savunma gibi vs. gibi eşzamanlı süreçler kendi kendini başlatan, savunmaya karşı beslenme gibi birbirine karşılık sekans hareketleri nedenle kolektif inşa vardı. Böyle bir sosyo kolektif inşa içinde her birimiz, her birimizle yalnızlıktan kurtuluruz. Eş zaman içinde kimimizin açlık nedeniyle av organizasyonuna katılmasına karşılık, eşzaman içinde kimimiz de savunma sekans denkleşmesine katıldığımızda; ekmek arzı, savunma talebi gibi kişileri köleleştiren absürtlükler olur mu?